

betænkning (B. sp. 61) afgivet $\frac{28}{6}$. 3. beh. $\frac{2}{7}$ (F. sp. 729).
Loven stadfæstet 6. juli 1957. (Lovt. nr. 197).

Sammen med forslaget til nærværende lov fremsatte *finansministeren*:

Forslag til lov om ændringer i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v., forslag til lov om investeringsfonds, forslag til lov om skattefri afskrivninger m. v., forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl, forslag til lov om forhøjelse af tobaksafgifter, forslag til lov om ændringer i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger og forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

Samtidig fremsattes af *socialministeren*: Forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Vedrørende arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsfonden), og af *handelsministeren*: Forslag til lov om udbyttebegrænsning og forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger.

I sin fremsættelsestale fremkom *finansministeren* med en redegørelse om landets økonomiske situation, som er baggrunden for hele lovkomplekset.

Det var ifølge finansministerens udtalelse først og fremmest den udvikling, der har fundet sted i betalingsforholdene over for udlandet, der gjorde det påkrævet at gribe ind med nye forholdsregler. Fra januar til udgangen af maj måned 1957 havde *nedgangen i nationalbankens valutareserver* været på 210 mill. kr., og nedgangen havde i særlig grad berørt bankens dollarbeholdning. Samtidig havde de private banker dog forøget deres valutabeholdning med over 100 mill. kr., men det var efter finansministerens mening åbenbart, at udviklingen, der havde medført en halvering af nationalbankens dollarbeholdning i løbet af det sidste år, ikke kunne få lov at fortsætte.

I årets første måneder havde der været et usædvanligt stort *underskud på handelsbalancen* på grund af høje importtal og svigtende eksportindtægter. Selv om den øjeblikkelige indtægtsnedgang ved landbrugseksporten måtte anses for ekstraordinær, kunne det ikke forventes, at landbrugets eksportindtægt i 1957 vil blive højere end i 1956. En stigning i årets 4 første måneder i industrieksporten på 15 pct. i forhold til 1956 ville ikke være tilstrækkelig til at dække valutatabet som følge af stigningen i det indenlandske forbrug, der ej heller på anden måde var blevet modsvaret af en tilsvarende stigning i vor valutaandtjening.

Sammenfattende karakteriserede finansministeren situationen derhen, at landets valutariske likviditet var blevet alvorligt svækket